

**ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΓΕΝΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΕΣΟΔΩΝ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ**

Ταχ. Δ/ση : Αριστογείτονος 19

Ταχ. Κώδικας : 176 71 - Καλλιθέα

Τηλέφωνο : 210 9569803

ΦΑΞ : 210 9531321

Καλλιθέα: 29-9-2014

Αριθμός απόφασης:2952

ΑΠΟΦΑΣΗ

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ

Έχοντας υπ' όψη:

1. Τις διατάξεις :

α. Του άρθρου 63 του ν. 4174/2013 (ΦΕΚ Α' 170).

β. Της αριθ. Δ6Α1118225 ΕΞ 2013/24.07.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 1893) «Καθορισμός της διάρθρωσης και των αρμοδιοτήτων της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων, καθώς και απαραίτητων λεπτομερειών λειτουργίας αυτής».

γ. Της αριθ. Δ6Α1198069 ΕΞ 2013/30.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών (ΦΕΚ Β' 3367) «Μετονομασία και ανακαθορισμός των αρμοδιοτήτων και της εσωτερικής διάρθρωσης της Υπηρεσίας Εσωτερικής Επανεξέτασης της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών».

δ. Της ΠΟΛ 1002/31.12.2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων (ΦΕΚ Β' 55/16-1-2014).

2. Την ΠΟΛ 1069/4-3-2014 Εγκύκλιο της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων του Υπουργείου Οικονομικών.

3. Την από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανή προσφυγή και τα προσκομιζόμενα με αυτήν σχετικά έγγραφα της εταιρείας με τον διακριτικό τίτλο «.....», ΑΦΜ, με έδρα, οδός, κατά των παρακάτω πράξεων:

A/A	Αριθμός πράξης	Ημερομηνία πράξης	Ημερομηνία κοινοποίησης της πράξης	Είδος φόρου ή προστίμου	Διαχειριστική φορολογική ή περίοδος	ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΠΟΣΟ ΚΑΤΑΛΟΓΙΣΜΟΥ	ΠΟΣΟ ΠΟΥ ΒΕΒΑΙΩΘΗΚΕ
1	/14	12-06-2014	12-06-2014	ΚΒΣ	1/1/04-31/12/04	125.423,12	125.423,12

2	/14	12-06-2014	12-06-2014	ΚΒΣ	1/1/05-31/12/05	75.073,50	75.073,50
3	/14	12-06-2014	12-06-2014	ΚΒΣ	1/1/06-31/12/06	107.050,00	107.050,00
4	/14	12-06-2014	12-06-2014	ΚΒΣ	1/1/07-31/12/07	57.000,00	57.000,00
5	/14	12-06-2014	12-06-2014	ΚΒΣ	1/1/08-31/12/08	39.125,00	39.125,00
6	/14	12-06-2014	12-06-2014	ΚΒΣ	1/1/06-31/12/06	1.200,00	1.200,00

Τα πρόστιμα των παραπάνω Α.Ε.Π.,,,,/2014 επεβλήθησαν με τις διατάξεις των αρθρ. 55 & 66 Ν 4174/2013 (ΚΦΔ) & της Α.Ε.Π./2014 με τις διατάξεις του άρθρ. 5 ν.2523/97, λόγω παράβασης των διατάξεων των άρθρων 2 παρ. 1, 12 παρ. 9 , 10 και 11, 13 παρ. 2, 18 παρ. 9, 36 παρ.1 του ΚΒΣ (ΠΔ 186/1992) και 19 παρ. 4 του ν.2523/97.

4. Τις με αριθ.,,,, και/2014 Αποφάσεις Επιβολής Προστίμου Κ.Β.Σ αρθρ. 55 & 66 Ν 4174/2013 (ΚΦΔ) & 5 ν.2523/97 (Α.Ε.Π./2014) του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. των οποίων ζητείται η ακύρωση, καθώς και την από οικεία έκθεση ελέγχου της Περιφερειακής Διεύθυνσης Σ.Δ.Ο.Ε.
5. Τις απόψεις της ανωτέρω φορολογικής αρχής.
6. Την από εισήγηση του Α1 τμήματος της Υπηρεσίας μας.

Με τις υπ' αριθ.,,,, και/2014 προσβαλλόμενες Αποφάσεις Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. επιβλήθηκαν σε βάρος της προσφεύγουσας, αντίστοιχα, πρόστιμα συνολικού ποσού 125.423,12€ για την διαχειριστική περίοδο 1/1-31/12/2004, 75.073,50€ για την διαχειριστική περίοδο 1/1-31/12/2005, 107.050,00€ για την διαχειριστική περίοδο 1/1-31/12/2006, 57.000,00€ για την διαχειριστική περίοδο 1/1-31/12/2007, 39.125,00€ για την διαχειριστική περίοδο 1/1-31/12/2008 και 1200,00€ για την διαχειριστική περίοδο 1/1-31/12/2006.

Οι παραβάσεις που καταλογίστηκαν από την φορολογική αρχή αφορούν την λήψη και καταχώρηση εικονικών φορολογικών στοιχείων ως προς το πρόσωπο της εκδότριας «.....», με αντικείμενο εργασιών, με έδρα, ΑΦΜ, με υποκρυπτόμενο πρόσωπο τον του με Α.Φ.Μ..... μέλος

Η προσφεύγουσα εταιρεία, με την υπό κρίση ενδικοφανή προσφυγή, ζητά την ακύρωση /τροποποίηση των παραπάνω Αποφάσεων Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. προβάλλοντας τους παρακάτω λόγους :

Γ. 1. Η έννοια του φορολογικώς άγνωστου προσώπου ως προϋπόθεση για τη στοιχειοθέτηση της εικονικότητας της συναλλαγής ως προς το πρόσωπο -Σε περίπτωση ύπαρξης φορολογικώς υπαρκτού προσώπου,το βάρος απόδειξης της εικονικότητας της συναλλαγής Φέρει η φορολογική διοίκηση και όχι ο λήπτης του φορολογικού στοιχείου (τιμολογίου)

Το άρθρο 19 παρ.4 του Ν.2523/1997 ορίζει ότι εικονικά είναι και τα στοιχεία στα οποία το ένα τουλάχιστον από τα πρόσωπα που αναγράφονται σ' αυτά είναι άγνωστο φορολογικά πρόσωπο, με την έννοια ότι δεν υπέβαλε δήλωση έναρξης δραστηριότητας και δεν θεώρησε στοιχεία στην οικεία Δ.Ο.Υ. Στην κρίνόμενη επομένως περίπτωση δεν συντρέχουν οι νόμιμες προϋποθέσεις για τη στοιχειοθέτηση της εικονικότητας των συναλλαγών ως προς το πρόσωπο, καθώς τόσο η εταιρεία μας, λήπτρια των επίμαχων τιμολογίων, όσο και η αντισυμβαλλόμενη, εκδότρια των επίμαχων τιμολογίων είμαστε φορολογικώς υπαρκτά πρόσωπα έχοντας υποβάλλει δήλωση έναρξης δραστηριότητας και έχοντας θεωρήσει στοιχεία στην εκάστοτε αρμόδια Δ.Ο.Υ.

Ειδικότερα, η εταιρεία μας, λήπτρια των επίμαχων τιμολογίων, με Α.Φ.Μ. είναι Ανώνυμη Εταιρεία και, όπως προκύπτει από το με αριθ. Επικύρωσης - κατάθεσης/2001 της Νομαρχίαςκαταστατικό σύστασης, με δηλωθέν αντικείμενο εργασιών από και έδρα, οδός αριθμ. Η εταιρεία μας υποβάλλει κανονικά δηλώσεις στην αρμόδια Δ.Ο.Υ.

Περαιτέρω, η αντισυμβαλλόμενη υφίσταται φορολογικώς ως υπαρκτή επιχείρηση με Α.Φ.Μ., αρμοδιότητας Δ.Ο.Υ., γεγονός που αποδεικνύεται και από τα στοιχεία που

είναι ανηρτημένα ως σήμερα στους δικτυακούς ιστοτόπους του Υπουργείου Οικονομικών και αναγράφουν ως έγκυρο το ως άνω Α.Φ.Μ.

Επομένως, και οι δύο αντισυμβαλλόμενες εταιρείες είναι φορολογικώς υπαρκτές κατά την έννοια του άρθρου 19 του Ν.2523/1997, ουδέποτε ανακλήθηκε η άδεια ή περιορίστηκε η λειτουργία έκαστης εξ αυτών, και επομένως δεν τίθεται ζήτημα εικονικότητας των συναλλαγών ως προς το πρόσωπο.

Επομένως, από τη γραμματική διατύπωση της προαναφερόμενης διάταξης, προκύπτει ότι για τη στοιχειοθέτηση εικονικότητας ως προς το πρόσωπο απαιτείται η λήψη στοιχείου από φορολογικώς ανύπαρκτο/άγνωστο πρόσωπο. Ερμηνεύοντας τη διάταξη αυτή η νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων **έχει αποφανθεί αναφορικά με την έκταση των ενεργειών που οφείλει να κάνει ο λήπτης των τιμολογίων στο πλαίσιο της συναλλακτικής του δραστηριότητας, προκειμένου να υπάρχει ασφάλεια στις συναλλαγές του και να μη διατρέχει κίνδυνο να θεωρηθεί αυθαιρέτως ως λήπτης εικονικών στοιχείων.**

Η περιορισμένη έκταση των ενεργειών που οφείλει να κάνει μία επιχείρηση κατά τις συναλλαγές της με τρίτους, προκειμένου να μη θεωρηθεί λήπτρια εικονικών τιμολογίων επισημαίνεται και από το Συνήγορο του Πολίτη {Ετήσια Έκθεση, υπόθεση 7969/2001, 2002, σελ.200). Ο Συνήγορος του Πολίτη αντέκρουσε τον ισχυρισμό των ελεγκτικών αρχών (εν προκειμένω Σ.Δ.Ο.Ε.) ότι οι φορολογούμενοι που ασκούν εμπορική δραστηριότητα οφείλουν, προτού προβούν σε οποιαδήποτε εμπορική πράξη ή συναλλαγή με τρίτο, τον οποίο δεν γνωρίζουν από προηγούμενη συναλλαγή, να ελέγξουν τόσο τη μη πλαστότητα των τιμολογίων του (και γενικότερα των φορολογικών του στοιχείων) όσο και την πραγματική ή όχι άσκηση της εμπορικής δραστηριότητας από πλευράς του. Ο Συνήγορος του Πολίτη υποστήριξε ότι για να μπορέσουν οι φορολογούμενοι να προβούν στις προαναφερθείσες ενέργειες θα έπρεπε να παραβιάσουν το φορολογικό, ενδεχομένως και το τραπεζικό, απόρρητο των συναλλασσομένων με αυτούς για τη διενέργεια ενός ελέγχου που ο νομοθέτης έχει αποκλειστικά αναθέσει στις φορολογικές και δικαστικές αρχές. Έκρινε, λοιπόν, ότι δεν είναι δυνατός ο καταλογισμός σε αυτούς προστίμων για λήψη εικονικών στοιχείων σε περίπτωση που τελούν σε καλή πίστη ως προς τη συγκεκριμένη συναλλαγή και δεν έχουν τη δυνατότητα να γνωρίζουν ότι πίσω από τον αγοραστή υποκρύπτεται τρίτο πρόσωπο, εφόσον είναι συνεπείς στην εκπλήρωση των φορολογικών τους υποχρεώσεων (π.χ. στα εκδιδόμενα δελτία αποστολής συμπεριλαμβάνουν όλα τα απαιτούμενα στοιχεία (όνομα και επώνυμο πελάτη, ΑΦΜ,

αρμόδια Δ.Ο.Υ., εμπορική διεύθυνση). Σε ένα κράτος δικαίου, λοιπόν, είναι ανεπίτρεπτο να καταλογίζεται ένα πρόστιμο σε βάρος μιας εταιρείας, επειδή αυτή έλαβε ένα τιμολόγιο, από μη υπαρκτό φορολογικά πρόσωπο, όταν αυτή έδειξε την «στο μέτρο του δυνατού» επιμέλεια για την εξακρίβωση της πραγματοποίησης της συναλλαγής.

Στην επίμαχη περίπτωση, η εταιρεία μας επέδειξε την απαραίτητη επιμέλεια κατά το χρόνο της συναλλαγής αναφορικά με τον έλεγχο του προσώπου της εκδότριας αντισυμβαλλόμενης εταιρείας υπό την έννοια ότι διαπίστωσε την ύπαρξη έναρξης επιτηδεύματος και τη θεώρηση βιβλίων και στοιχείων.

Επομένως, η αντισυμβαλλόμενη εταιρεία -
..... - με ΑΦΜ
....., της οποίας νόμιμος εκπρόσωπος είναι ο γνωστός καρδιοχειρουργός
κύριος, είναι φορολογικώς υπαρκτή εταιρεία που
δραστηριοποιείται στην Ελλάδα με σκοπό τη διενέργεια

Ειδικότερα, ελέγξαμε τη φορολογική ταυτότητα της εταιρείας, καθώς και τον σκοπό σύστασης της που ήταν αποκλειστικά η διενέργεια, προβήκαμε στην υπογραφή της σχετικής σύμβασης. Με δεδομένο μάλιστα ότι η αντισυμβαλλόμενη Μ.Ε.Π.Ε. έλαβε την άδεια έναρξης λειτουργίας της και είχε λάβει Α.Φ.Μ. από τη φορολογική αρχή, η εταιρεία μας δεν είχε λόγους αμφισβήτησης της νόμιμης λειτουργίας της. Περαιτέρω, είχε νομίμως κάνει νόμιμα έναρξη επιτηδεύματος στη Δ.Ο.Υ., αφού μας έδινε θεωρημένα στοιχεία του ΚΒΣ για την παροχή των υπηρεσιών.

Πέραν της γνωριμίας μας με τον ιατρό κύριο, αλλά και την ενημέρωση που μας παρέιχε για την εταιρική σύνθεση της αντισυμβαλλόμενης, η εταιρεία μας προέβη και σε σχετικό έλεγχο στο μέτρο του δυνατού. Ειδικότερα, μέσω Internet έλεγξε από τους δικτυακούς ιστότοπους του Υπουργείου Οικονομικών εάν υφίσταται το Α.Φ.Μ. της

Αντισυμβαλλόμενης «..... - -», και εάν αυτή είναι φορολογικώς υπαρκτή, γεγονός που επιβεβαιώνεται αρμοδίως μέχρι και σήμερα. Κατά συνέπεια δεν είχε κανένα λόγο να μην λάβει και καταχωρήσει τα επίμαχα τιμολόγια στα λογιστικά της βιβλία, όπως και τελικώς έκανε, αλλά και να υποψιαστεί ότι υφίσταται ζήτημα εικονικότητα.

Εξάλλου, δεν είχε κανένα λόγο ή ένδειξη να πιστεύει ότι ήταν φορολογικώς ανύπαρκτο πρόσωπο ή ότι πίσω από αυτήν υποκρύπτονταν άλλα πρόσωπα. Επομένως, η εταιρεία μας δεν απαιτείτο να προβεί σε κάποια άλλη ιδιαίτερη περαιτέρω έρευνα αναφορικά με το πρόσωπο της εν λόγω εταιρείας, δεδομένου ότι είχε διαπιστώσει ότι αυτή ήταν φορολογικώς υπαρκτό πρόσωπο. Τέλος, καθ' όλη τη διάρκεια της συνεργασίας της εταιρείας μας με την αντισυμβαλλόμενη «.....», δια του νομίμου εκπροσώπου αυτής και ιατρού που διενεργούσε τις επεμβάσεις Δρος , δεν προέκυψε κάτι το ύποπτο, ώστε να μας κινηθεί οποιαδήποτε υπόνοια περί ύπαρξης υποκρυπτόμενου προσώπου. Άλλωστε δεν αμφισβητείται από τις αρχές ότι η «.....», εκδότρια των επίμαχων τιμολογίων, είναι φορολογικώς υπαρκτό πρόσωπο, δηλαδή ότι έχει κάνει έναρξη εργασιών και δηλώσεις στην αρμόδια Δ.Ο.Υ. και είχε θεωρήσει βιβλία και στοιχεία.

Περαιτέρω, η αντισυμβαλλόμενη εταιρεία εκπλήρωνε τις υποχρεώσεις της, όπως αυτές απέρρεαν από το μεταξύ μας συμφωνητικό. Οι υπηρεσίες αυτές άπτονται δευτεροβάθμιας και τριτοβάθμιας φροντίδας υγείας, όπως προκύπτει από το άρθρο 3 του καταστατικού της, οι οποίες παρέχονται σε νοσοκομειακά ιδρύματα που διαθέτουν την προβλεπόμενη άδεια.

Περαιτέρω, παγίως έχει γίνει δεκτό από τη νομολογία ότι **η φορολογική αρχή φέρει το βάρος απόδειξης της εικονικότητας της συναλλαγής και όχι ο λήπτης του φορολογικού στοιχείου (τιμολογίου) στην περίπτωση που ο εκδότης του είναι φορολογικώς υπαρκτό πρόσωπο.**

Ωστόσο, ο έλεγχος δεν αποδεικνύει σε καμία περίπτωση την εικονικότητα των επίμαχων συναλλαγών. Ο έλεγχος στην έκθεση του αρκείται στην έκθεση ορισμένων εικασιών, οι οποίες ωστόσο δεν στηρίζονται σε κάποιο έρεισμα. Ειδικότερα, στη σελίδα 5 της έκθεσης αναφέρεται ότι «Ο του σύστησε την με μοναδικό μέλος την Κυπριακή εταιρεία και όχι φυσικό πρόσωπο μέλος (.....), ώστε να δηλωθεί η ως εταιρεία στο μητρώο μελών και να μπορεί να αδειοδοτηθεί ως ιατρική εταιρεία. Ο του μέλος ΔΕΠ του ιατρικού τμήματος του , προκειμένου να μην προβεί σε έναρξη επαγγέλματος και να ασκεί ελεύθεριο επάγγελμα όπως είχε υποχρέωση βάσει του Ν. 2530/1997, να δηλώνει ως ατομικά τα έσοδα, τις αμοιβές από τις χειρουργικές επεμβάσεις που παρείχε στην ιδιωτική κλινική προέβη στη σύσταση της

..... ώστε τα έσοδα αυτά να φορολογούνται με μικρότερο συντελεστή φορολόγησης, να δηλώνεται μικρότερο μέρος κερδών στη φορολόγηση, καθότι εξέπιπτε οικογενειακές και προσωπικές του δαπάνες στα βιβλία της».

Ωστόσο, ακόμη και εάν όσα ισχυρίζεται ο έλεγχος είναι αληθινά, η Εταιρεία μας δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει εάν πίσω από την προαναφερόμενη εταιρεία, υποκρυπτόταν άλλο πρόσωπο, αφού η αντισυμβαλλόμενη εταιρεία ήταν συνεπής στις φορολογικές της υποχρεώσεις (στα εκδιδόμενα από αυτήν φορολογικά στοιχεία υπήρχαν όλα τα απαραίτητα στοιχεία).

Εξάλλου, η εταιρεία μας δεν ήταν υποχρεωμένη από καμία διάταξη νόμου, και κυρίως από τη φορολογική νομοθεσία, να προβεί σε περαιτέρω ελέγχους, όπως κυρίως να διερευνήσει εάν η ως ιατρική εταιρεία είχε δηλωθεί στο μητρώο μελών ιατρικών εταιρειών, ώστε να μπορεί να αδειοδοτηθεί ως ιατρική εταιρεία.

Παρόμοια, ακόμη και εάν όσα ισχυρίζεται ο έλεγχος περί μεθόδευσης από τον ιατρό κύριο της σύστασης εταιρείας, στην οποία εμφανίζονταν ως νόμιμος εκπρόσωπος, προκειμένου να τυγχάνει μικρότερης φορολογικής επιβάρυνσης σε σχέση με αυτήν που θα είχε εάν εισέπραττε ο ίδιος ως επιτηδευματίας τις επίμαχες αμοιβές, και πάλι η εταιρεία μας δεν ήταν σε θέση να γνωρίζει τη μεθόδευση αυτή, ενώ δεν αποτελεί μέρος της εμπορικής πρακτικής η αναζήτηση των ενδεχόμενων μεθοδεύσεων των αντισυμβαλλόμενων. Εξάλλου, δεκάδες τέτοιες εταιρείες παρέχουν αντίστοιχες υπηρεσίες σε ιδιώτες ή σε άλλα νομικά πρόσωπα με γιατρούς που είτε είναι συνεργαζόμενοι είτε παρέχουν εξηρημένη εργασία και επομένως δεν είχαμε κανένα λόγο να αμφιβάλλουμε για τη μη νομιμότητα λειτουργίας της αντισυμβαλλόμενης και κυρίως για την ύπαρξη υποκρυπτόμενου προσώπου.

Επίσης, η αντιστροφή του βάρους απόδειξης και η απαίτηση αναγνώρισης ενδεχόμενης μεθόδευσης φοροαποφυγής εκ μέρους της αντισυμβαλλόμενης εταιρείας έρχεται σε αντίθεση με τη χρηστή διοίκηση, αλλά και την κοινή λογική. Η μας ελέγχθηκε με τακτικό φορολογικό έλεγχο για τις χρήσεις 2001-2005 και για τις χρήσεις 2006-2009. Σε όλες τις εκθέσεις των παραπάνω ελέγχων γίνεται ρητή αναφορά ως εξής: Από τον έλεγχο και την διασταύρωση δεδομένων των συγκεντρωτικών καταστάσεων του άρθρου 20 του Κ.Β. Σ. που υποβλήθηκαν **δεν διαπιστώθηκαν περιπτώσεις έκδοσης πλαστών ή/και εικονικών ή/και λήψης εικονικών φορολογικών στοιχείων.** Το προτελευταίο κλιμάκιο του ΣΔΟΕ έλεγξε όλα τα

πρόσθετα βιβλία του άρθρου 10 Κ.Β.Σ., Βιβλίο, κ.λ.
ακόμα δε και τα βιβλία Για κάθε συντάσσεται σχετικό
Πρακτικό από τους υπεύθυνους του Τόσο τα έσοδα όσο και οι
εκπιπτόμενες δαπάνες που αφορούσαν τη λειτουργία του
έγιναν αποδεκτά από τον έλεγχο, ο οποίος δεν τις απέρριψε. Επομένως, είναι προφανές
ότι ακόμη και εάν ο κύριος είχε προβεί στην περιγραφόμενη του
Σ.Δ.Ο.Ε. μεθόδευση δεν θα ήταν δυνατόν για την εταιρεία μας να το έχει αντιληφθεί, αφού
ούτε οι ίδιες ελεγκτικές αρχές δεν είχαν διαπιστώσει κάτι τέτοιο για πολλά χρόνια.

Στην από έκθεση ελέγχου που συνοδεύει τις προσβαλλόμενες Αποφάσεις
Επιβολής Προστίμου, με την οποία αποδίδεται στην εταιρεία μας η παράβαση της λήψης
εικονικών τιμολογίων ως προς το πρόσωπο του εκδότη, με υποκρυπτόμενο
αντισυμβαλλόμενο τον, αναφέρεται ως απόδειξη της
εικονικότητας το γεγονός ότι η αντισυμβαλλόμενη εταιρεία
..... δεν είχε το δικαίωμα να πραγματοποιεί επεμβάσεις. Η
κρίση αυτή του ελέγχου στηρίχθηκε στο υπ' αριθμόν...../2011 έγγραφο της Δ/νσης
..... σύμφωνα με το οποίο η αντισυμβαλλόμενη -
.....: α) δεν είχε τις
προϋποθέσεις που ορίζει ο Ν. 84/2011 για την ίδρυση Π.Φ.Υ., β) δεν υπάγεται σε
κατηγορία φροντίδας υγείας, γ) δεν έχει υπαχθεί στις εταιρείες και δ) ούτε
αιτήθηκε, ούτε έλαβε τέτοια άδεια.

Ωστόσο, η κρίση αυτή του ελέγχου είναι εσφαλμένη, καθώς δεδομένου ότι η εταιρεία
..... δεν είναι εταιρεία Π.Φ.Υ., όπως
αποδεικνύεται από το άρθρο 3 του καταστατικού της, δεν υπάγεται στο π.δ. 84/2011.
Πάντως και το π.δ. 84/2011 προβλέπει την σύσταση μονοπρόσωπης ΕΠΕ (άρθρο 11 παρ.
3 περ. β), ενώ στο άρθρο 3 του καταστατικού της αντισυμβαλλόμενης αναφέρεται ρητά ότι
παρέχονται υπηρεσίες αποκλειστικά τριτοβάθμιας

Εξάλλου, η έλλειψη των απαραίτητων στοιχείων για να χαρακτηριστεί η
αντισυμβαλλόμενη ως, όπως περιγράφονται στις διατάξεις του
Π.Δ. 84/2001, δεν επηρεάζει την δικαιοπρακτική της ικανότητα και δεν την
καθιστά ανύπαρκτη επιχείρηση. Θεωρητικώς, θα μπορούσε, εάν ίσχυε, να της
επιφέρει διοικητικές κυρώσεις, αλλά δεν δύναται να ακυρωθούν συλλήβδην και
αναδρομικώς οι συναλλαγές που διενήργησε ως δήθεν εικονικές. Οι όποιες
πλημμέλειες της θα της επέφεραν κυρώσεις από την στιγμή της διαπίστωσης

της παραβάσεως και εντεύθεν, χωρίς να επηρεάζεται το κύρος των συναλλαγών αυτής που νομίμως είχαν διενεργηθεί σε εκτέλεση νομίμων και θεωρημένων από τις αρμόδιες φορολογικές αρχές συμφωνιών, όπως εν προκειμένω. Επίσης, στο από 13/06/2013 και με αριθμ. πρωτ. Υ4ε/56038 έγγραφο της η Δ/ση Ανάπτυξης της Γενικής Δ/σης του Υπουργείου σε απάντηση του από έγγραφο της εταιρείας μας σχετικά με την ένταξη και σε , μας γνωστοποίησε ότι «...η άδεια λειτουργίας αυτοτελών μονάδων παροχής εξειδικευμένων η χαρακτήρα, που εντάσσονται σε χορηγείται στο όνομα του φυσικού ή νομικού προσώπου που διαθέτει την άδεια ίδρυσης και λειτουργίας της και ως εκ τούτου και το προσωπικό των εν λόγω μονάδων συμπεριλαμβάνεται στο προσωπικό της ».

Δηλαδή για την παροχή εξειδικευμένων υπηρεσιών η άδεια απαιτείται από το στο οποίο παρέχονται οι υπηρεσίες αυτές.

Πλήρως συντασσόμενο με την πάγια νομολογία του Συμβουλίου της Επικρατείας και των Διοικητικών Δικαστηρίων στο θέμα αυτό, το Ελληνικό Δημόσιο εξέδωσε την εγκύκλιο με αριθμό ΠΟΛ 1087/2005 του Υπουργείου Οικονομικών, με την οποία διευκρινίστηκαν ρητά τα ακόλουθα. Στο κεφάλαιο της ως άνω εγκυκλίου με τίτλο «Λοιπά Θέματα Ελέγχου» αναφέρεται ότι «Το Σ.τ.Ε., με την αριθ. 1553/2003 απόφαση του, κρίνοντας επί συγκεκριμένης υπόθεσης λήψης εικονικών, κατά την αρμόδια ελεγκτική αρχή, φορολογικών στοιχείων ως προς το πρόσωπο του εκδότη, απεφάνθη ότι νομίμως το διοικητικό Εφετείο έκρινε ότι δεν αποδεικνύεται η αποδοθείσα εικονικότητα και δεν στοιχειοθετείται η αποδοθείσα παράβαση, με το σκεπτικό ότι το βάρος της απόδειξης έφερε η φορολογική αρχή, η οποία όφειλε να αποδείξει κατά αδιαμφισβήτητο και όχι τεκμαρτό τρόπο την ανυπαρξία, στην περίπτωση αυτή του φερόμενου εκδότη. Με αφορμή την παραπάνω απόφαση του Σ.τ.Ε., επισημαίνεται ότι για συναφείς υποθέσεις που ήδη εκκρεμούν στις ελεγκτικές υπηρεσίες καθώς και κατά τους διενεργούμενους εφεξής ελέγχους γενικώς, θα πρέπει, ενόψει και της απόφασης αυτής, να δίδεται όλως ιδιαιτέρως αυξημένη προσοχή κατά την τεκμηρίωση των τυχόν καταλογιζόμενων παραβάσεων, ανάλογα βεβαίως πάντα και με τα πραγματικά δεδομένα κάθε υπόθεσης».

Εν προκειμένω, λοιπόν, ο έλεγχος δεν απέδειξε κατά τρόπο αδιαμφισβήτητο την ανυπαρξία του φερόμενου εκδότη, αλλά επιχείρησε να τη στηρίξει με τεκμαρτό τρόπο.

Τέλος στο άρθρο 19 παρ. 4 του Ν.2523/1997 ορίζεται ότι εικονικά είναι και τα στοιχεία τα οποία εκδόθηκαν από εικονική εταιρεία, ή κοινοπραξία, ή κοινωνία, ή άλλη επιχείρηση, ή από φυσικό πρόσωπο που είναι εντελώς αμέτοχο στη συναλλαγή. Ειδικότερα ο έλεγχος υποστηρίζει ότι υποκρυπτόμενο πρόσωπο των συναλλαγών είναι ο κύριος Ωστόσο, το προαναφερθέν πρόσωπο δεν ήταν εντελώς αμέτοχο στις επίμαχες συναλλαγές, δεδομένου ότι αφενός είναι ο νόμιμος εκπρόσωπος της αντισυμβαλλόμενης εταιρείας αφετέρου ήταν ο, ο οποίος εκτελούσε τις για λογαριασμό της προαναφερθείσας εταιρείας. Η κρίση, λοιπόν, του ελέγχου βασίζεται σε λογικό άλμα και προσπερνά το αδιαμφισβήτητο γεγονός της πραγματικής συμμετοχής του προσώπου αυτού στο νομικό πρόσωπο χωρίς το τελευταίο να απωλέσει καθ' οιονδήποτε τρόπο την νομική του προσωπικότητα. Σε κάθε περίπτωση πάντως, λόγω των παράλληλων ιδιοτήτων που συνέτρεχαν στο πρόσωπο του κυρίου, δηλαδή αυτών του νόμιμου εκπροσώπου και του εκτελούντος τις επίμαχες, δεν ήταν δυνατό για την εταιρεία μας να διαπιστώσει, ακόμη και εάν ίσχυε κάτι τέτοιο- την ύπαρξη ορισμένης μεθόδευσης εκ μέρους του προαναφερθέντος Η αλήθεια εξάλλου είναι ότι η εταιρεία μας επιθυμούσε να συνεργασθεί με τον προαναφερθέντα και επομένως δεν είχε λόγο να αρνηθεί τη σύναψη συνεργασίας με το νομικό τύπο που της προτάθηκε εκ μέρους του κυρίου Επομένως είναι αδύνατο να στοιχειοθετηθεί και σε αυτήν την περίπτωση η παράβαση της εικονικότητας των φορολογικών στοιχείων.

Τέλος, δεν είναι δυνατόν να απαιτείται από μία εταιρεία να κάνει έλεγχο σκοπιμότητας της επιχειρηματικής μορφής που θα επιλέξει να χρησιμοποιήσει ορισμένο πρόσωπο, δηλαδή να προβληματισθεί για τους λόγους που το οδήγησαν στη σύσταση μιας εταιρείας και όχι στην άσκηση ελευθέρου επαγγέλματος, ακόμη και εάν οι λόγοι αυτοί είναι καθαρώς φορολογικοί.

Γ. 2. Η σημασία της καλής πίστης του λήπτη εικονικών ως προς το πρόσωπο,

Φορολογικών στοιχείων

α. Η απόδειξη της καλής πίστης της εταιρείας μας ως προς το πρόσωπο του εκδότη των επίμαχων φορολογικών στοιχείων συναλλαγών, όπως ήδη αναφέρθηκε, μολονότι καταρχήν **η φορολογική αρχή φέρει το βάρος απόδειξης της εικονικότητας της συναλλαγής και όχι ο λήπτης του τιμολογίου**, ωστόσο η εικονικότητα θεωρείται αποδεδειγμένη αν αποδειχθεί ότι

το εν λόγω πρόσωπο είναι ανύπαρκτο ή ότι δεν έχει δηλώσει έναρξη επιτηδεύματος ή δεν έχει προβεί σε θεώρηση φορολογικών στοιχείων, οπότε στοιχειοθετείται παράβαση για τον επιτηδεύματία που αποδέχεται τέτοιο τιμολόγιο, **εκτός αν εκείνος αποδείξει ότι είχε καλή πίστη κατά το χρόνο της συναλλαγής** (Σ.Τ.Ε.2078/2009, ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου, σύμφωνα με πάγια νομολογία των διοικητικών δικαστηρίων, δεν στοιχειοθετείται η παράβαση της λήψης εικονικών φορολογικών στοιχείων, εφόσον ο λήπτης των στοιχείων αυτών τελεί σε καλή πίστη, ακόμα και αν ο εκδότης είναι φορολογικώς άγνωστος (Α.Π. 1130/2001, ΔΕΦ ΑΘ. 704/2000).

β. Το προβλεπόμενο στο άρθρο 55 παρ. 2 περ. ν' υποπερ. ββ' του Ν. 4174/2013 τεκμήριο της καλής πίστης της εταιρείας υαc λόνω καταβολή της συμφωνηθείσας αυοιβής υέσω επιτανών .

Όπως προαναφέρθηκε ο Προϊστάμενος της Δ.Ο.Υ. προέβη εκ νέου στην έκδοση και κοινοποίηση έξι (6) Αποφάσεων Επιβολής Προστίμου για την παράβαση της λήψης εικονικού φορολογικού στοιχείου - υπαρκτή συναλλαγή -διαφορετικό πρόσωπο με μείωση Φ.Ε. σύμφωνα με τα άρθρα 55παρ. 2 περ. γ' υποπερ. ββ', 62 και 66 παρ. 32, 33 και 36 του Ν. 4174/2013 θεωρώντας ότι εφαρμόζεται και σε αυτές τις παραβάσεις ο μειωμένος συντελεστής 25% που προβλέπεται από τις νέες διατάξεις του Ν.4174/2013.

Ωστόσο, με το από και με αρ. πρωτ. έγγραφο της, το οποίο εκδόθηκε σε εκτέλεση της με αρ. πρωτ./2014 απόφασης του Προϊσταμένου της Διεύθυνσης Επίλυσης Διαφορών (Δ.Ε.Δ.), η Δ.Ο.Υ. απέρριψε εκ νέου το με αρ./2013 αίτημα της εταιρείας μας για την αναγνώριση της καλής της πίστης και επομένως της μη επιβολής σε βάρος μας σχετικών προστίμων με το αιτιολογικό ότι «1. *Γία τις ως άνω υποθέσεις σας (.....,,,/2013 Αποφάσεις Επιβολής Προστίμου, για τις οποίες έχει ζητηθεί η υπαγωγή τους στις διατάξεις των άρθρων 55 και 66 του ν. 4174/2013) δεν έχουν εφαρμογή οι διατάξεις του δεύτερου εδαφίου της υποπερίπτωσης (ββ) της περίπτωσης (γ) της παρ,2 του άρθρου 55 του ν. 4174/2013, όπως **περιοριστικά και για το σύνολο των καταλογιστικών πράξεων** διατυπώνεται αυτό στο αίτημα σας, καθώς δεν συντρέχουν οι προϋποθέσεις που ρητά τίθενται στο νόμο περί **πλήρους** εξόφλησης μέσω πιστωτικού ιδρύματος ή αξιόγραφων της αξίας κάθε τιμολογίου. 2. Από τη διατύπωση των διατάξεων του άρθρου 55 η τεκμαιρόμενη καλή πίστη κρίνεται για κάθε τιμολόγιο χωριστά και όχι για το σύνολο των συναλλαγών. 3.*

Από τα προσκομισθέντα μέχρι σήμερα στην υπηρεσία μας στοιχεία **δεν προκύπτει η εξόφληση του συνόλου των συναλλαγών κατά τα προβλεπόμενα στις προαναφερθείσες διατάξεις**, γεγονός που θα οδηγούσε ευθέως στο συμπέρασμα της εξόφλησης και των επιμέρους συναλλαγών κατά τον ίδιο τρόπο, δηλαδή τελικά σε τεκμαιρόμενη καλή πίστη από την πλευρά σας κατά την λήψη του συνόλου των τιμολογίων».

Ωστόσο, η ως άνω αιτιολογία είναι πλημμελής, δεδομένου ότι στηρίζεται σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή της διάταξης του δεύτερου εδαφίου της υποπερίπτωσης (ββ) της περίπτωσης (γ) της παρ.2 του άρθρου 55 του ν. 4174/2013, σύμφωνα με την οποία «ββ) Όταν η εικονικότητα ανάγεται αποκλειστικά στο πρόσωπο του εκδότη, στο λήπτη του εικονικού στοιχείου επιβάλλεται πρόστιμο για κάθε παράβαση ίσο με ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) της αξίας του στοιχείου. Στην περίπτωση αυτή, εάν ο λήπτης του στοιχείου έχει εξοφλήσει μέσω πιστωτικού ιδρύματος ή αξιόγραφων πλήρως την αξία του τιμολογίου και τον αναλογούντα φόρο προστιθέμενης αξίας στον εκδότη του στοιχείου και καταθέσει στη Φορολογική Διοίκηση τα σχετικά παραστατικά με αναφορά στο εικονικό στοιχείο τεκμαίρεται ότι τελούσε σε καλή πίστη και δεν επιβάλλεται πρόστιμο στον λήπτη. Σε αυτή την περίπτωση το πρόστιμο που επιβάλλεται στον εκδότη διπλασιάζεται».

»

Επί της από και με αριθμό πρωτοκόλλου ενδικοφανούς προσφυγής της εταιρείας με τον διακριτικό τίτλο «.....», η οποία κατατέθηκε εμπρόθεσμα και μετά την μελέτη και την αξιολόγηση όλων των υφιστάμενων στο σχετικό φάκελο εγγράφων και των προβαλλόμενων λόγων της ενδικοφανούς προσφυγής, επαγόμαστε τα ακόλουθα:

Επειδή από την παράγραφο 4 του άρθρου 19 του ν.2523/1997 ορίζεται ότι «Εικονικό είναι το στοιχείο που εκδίδεται για συναλλαγή ανύπαρκτη στο σύνολό της ή για μέρος αυτής **ή για συναλλαγή που πραγματοποιήθηκε από πρόσωπα διαφορετικά από αυτά που αναγράφονται στο στοιχείο ή το ένα από αυτά είναι άγνωστο φορολογικώς πρόσωπο με την έννοια ότι δεν έχει δηλώσει την έναρξη του επιτηδεύματος του**, ούτε έχει θεωρήσει στοιχεία ...Εικονικό είναι επίσης το στοιχείο που φέρεται ότι εκδόθηκε ή έχει ληφθεί από εικονική εταιρία, κοινοπραξία, κοινωνία ή άλλη οποιασδήποτε μορφής επιχείρησης ή από φυσικό πρόσωπο για το οποίο αποδεικνύεται **ότι είναι παντελώς αμέτοχο με τη συγκεκριμένη συναλλαγή...**». Σύμφωνα δε με το άρθρο 5 παρ.10 περ. β ν.2523/1997 «η έκδοση πλαστών ή εικονικών φορολογικών στοιχείων και λήψη εικονικών καθώς και η νόθευση αυτών θεωρείται ιδιαίζουσα φορολογική παράβαση και επιβάλλεται πρόστιμο ίσο με το διπλάσιο της αξίας κάθε στοιχείου μη συμπεριλαμβανομένου του ΦΠΑ, εφόσον αυτή είναι μεγαλύτερη των τριακοσίων χιλιάδων δραχμών, σε αντίθετη δε

περίπτωση ίσο με το διπλάσιο της ΒΑΣ.ΥΠ.1. Αν η αξία του στοιχείου είναι μερικώς εικονική, το ως άνω πρόστιμο επιβάλλεται για το μέρος της εικονικής αξίας. Όταν δεν είναι δυνατός ο προσδιορισμός της μερικώς εικονικής αξίας το πρόστιμο της περίπτωσης αυτής επιβάλλεται μειωμένο κατά πενήντα τοις εκατό. Η ίδια μείωση ισχύει και για τον λήπτη εικονικού στοιχείου στην περίπτωση που η εικονικότητα ανάγεται αποκλειστικά στο πρόσωπο του εκδότη».

Βάσει του άρθρου 55 ν.4174/2013 Παραβάσεις φοροδιαφυγής παρ.2 γ) Σε περίπτωση έκδοσης εικονικών φορολογικών στοιχείων ή λήψης εικονικών στοιχείων επιβάλλεται πρόστιμο για κάθε παράβαση ίσο με ποσοστό πενήντα τοις εκατό (50%) της αξίας του στοιχείου. Αν η αξία του στοιχείου είναι μερικώς εικονική, το ως άνω πρόστιμο επιβάλλεται για το μέρος της εικονικής αξίας.

Εξαιρετικά στις κατωτέρω περιπτώσεις το πρόστιμο της περίπτωσης γ' μειώνεται ως εξής:

αα) Όταν δεν είναι δυνατός ο προσδιορισμός της μερικώς εικονικής αξίας επιβάλλεται πρόστιμο για κάθε παράβαση ίσο με ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) της αξίας του στοιχείου.

ββ) Όταν η εικονικότητα ανάγεται αποκλειστικά στο πρόσωπο του εκδότη, στο λήπτη του εικονικού στοιχείου επιβάλλεται πρόστιμο για κάθε παράβαση ίσο με ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) της αξίας του στοιχείου. Στην περίπτωση αυτή, εάν ο λήπτης του στοιχείου έχει εξοφλήσει μέσω πιστωτικού ιδρύματος ή αξιόγραφων πλήρως την αξία του τιμολογίου και τον αναλογούντα φόρο προστιθέμενης αξίας στον εκδότη του στοιχείου και καταθέσει στη Φορολογική Διοίκηση τα σχετικά παραστατικά με αναφορά στο εικονικό στοιχείο τεκμαίρεται ότι τελούσε σε καλή πίστη και δεν επιβάλλεται πρόστιμο στον λήπτη. Σε αυτή την περίπτωση το πρόστιμο που επιβάλλεται στον εκδότη διπλασιάζεται.

Με την **ΠΟΛ. 1249/ 21/11/2013 Απόφαση του Γενικού Γραμματέα Δημοσίων Εσόδων καθορίστηκε ότι «1. Με τις διατάξεις της περίπτωσης γ' (ββ'), της [παραγράφου 2 του άρθρου 55 του Ν.4174/2013](#) , ορίζεται ότι όταν η εικονικότητα ανάγεται αποκλειστικά στο πρόσωπο του εκδότη, στο λήπτη του εικονικού στοιχείου επιβάλλεται πρόστιμο για κάθε παράβαση ίσο με ποσοστό είκοσι πέντε τοις εκατό (25%) της αξίας του στοιχείου. Στην περίπτωση αυτή, εάν ο λήπτης του στοιχείου έχει εξοφλήσει μέσω πιστωτικού ιδρύματος ή αξιόγραφων πλήρως την αξία του τιμολογίου και τον αναλογούντα φόρο προστιθέμενης αξίας στον εκδότη του στοιχείου και καταθέσει στη Φορολογική Διοίκηση τα σχετικά παραστατικά με αναφορά στο εικονικό στοιχείο τεκμαίρεται ότι τελούσε σε καλή πίστη και δεν επιβάλλεται πρόστιμο στον λήπτη.**

Από την διάταξη αυτή προκύπτει ότι, προϋπόθεση του τεκμηρίου της καλής πίστης του λήπτη εικονικού ως προς το πρόσωπο του εκδότη στοιχείου, αποτελεί η κατάθεση στη φορολογική αρχή των σχετικών με το εικονικό στοιχείο παραστατικών που να αποδεικνύουν ότι η αξία του στοιχείου έχει εξοφληθεί μέσω πιστωτικού ιδρύματος ή αξιογράφων. Επομένως, για τις παραβάσεις που διαπράττονται από την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού (26.7.2013) και έπειτα, εφόσον ο λήπτης εικονικού ως προς το πρόσωπο του εκδότη στοιχείου προσκομίσει το πρώτον στη φορολογική αρχή που απαιτεί τα παραστατικά εκείνα που αναφέρονται στο εικονικό στοιχείο και αποδεικνύουν την πλήρη εξόφληση της αξίας του μέσω πιστωτικού ιδρύματος ή αξιογράφων, το αργότερο μέχρι το χρόνο αυτό, τεκμαίρεται ότι ο λήπτης τελούσε σε καλή πίστη και δεν επιβάλλεται πρόστιμο σε αυτόν.

Για τις παραβάσεις που έχουν διαπραχθεί πριν την ημερομηνία δημοσίευσης του νόμου αυτού (26.7.2013), δεδομένου ότι προγενέστερα της ημερομηνίας αυτής δεν υπήρχε αντίστοιχη διάταξη

και δεν ήταν δυνατόν οι ενδιαφερόμενοι να γνωρίζουν το περιεχόμενο της νέας διάταξης και τη δυνατότητα που παρέχεται περί μη επιβολής προστίμου, εφόσον ο λήπτης εικονικού ως προς το πρόσωπο του εκδότη στοιχείου προσκομίσει στη φορολογική αρχή που θα επιληφθεί πρώτη της υπόθεσης (π.χ. αρμόδια Δ.Ο.Υ., Επιτροπή του άρθρου 70Α κ.λπ.), μετά τη δημοσίευση του νόμου αυτού, τα παραστατικά εκείνα που αναφέρονται στο εικονικό στοιχείο και αποδεικνύουν την πλήρη εξόφληση της αξίας του μέσω πιστωτικού ιδρύματος ή αξιογράφων, τεκμαίρεται ότι ο λήπτης τελούσε σε καλή πίστη και δεν επιβάλλεται πρόστιμο σε αυτόν.

2. Για τις υποθέσεις που έχει υποβληθεί σχετικό αίτημα υπαγωγής στις ευνοϊκότερες διατάξεις, ενώ έχουν ήδη εκδοθεί οι αρχικές Α.Ε.Π., δεν απαιτείται η έκδοση νέας Α.Ε.Π. με το ευνοϊκότερο καθεστώς και μπορεί να συντάσσεται και υπογράφεται πρακτικό αποδοχής της διαφοράς. Για τις υποθέσεις της περίπτωσης α' της [παραγράφου 4 του άρθρου 66 του Ν.4174/2013](#) για τις οποίες εκδίδονται απευθείας οι Α.Ε.Π. με βάση το νέο καθεστώς, διότι ο υπόχρεος υποβάλλει ανέκκλητη δήλωση επιλογής των ευνοϊκότερων διατάξεων, δεν είναι δυνατή η άσκηση ενδικοφανούς προσφυγής επί των Α.Ε.Π. αυτών, σύμφωνα με τις παραγράφους 5 και 9 του άρθρου 66 του Κώδικα.

Στην υπό κρίση προσφυγή από την έρευνα προκύπτει ότι, η εκδότρια των στοιχείων επιχείρηση «.....» έχει νομότυπα κάνει έναρξη εργασιών στις και έχει Α.Φ.Μ., με δραστηριότητα αντίστοιχη των παρεχομένων υπηρεσιών, ήτοι κύρια δραστηριότητα:

Κωδικός	Περιγραφή	Συντομογραφία
.....		

Και δευτερεύουσα:

Κωδικός	Περιγραφή	Συντομογραφία	Ημ/νία Έναρξης	Ημ/νία Λήξης
.....			24/06/2003	01/12/2008
.....			01/12/2008	

Υπέβαλλε κανονικά δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος δηλώνοντας ακαθάριστα έσοδα που υπερκαλύπτουν το σύνολο των εκδοθέντων στοιχείων προς την προσφεύγουσα:

Οικ.Ετ ος	Διαχ.Περίοδ ος (ΑΠΟ)	Διαχ.Περίοδ ος (ΕΩΣ)	Ακαθάρισ τα Έσοδα	Κέρδη(Φ. Π.)	Ζημιές(Φ. Π.)	Κέρδη Χρήσης	Ζημιές Χρήσης

2014	01/01/2013	31/12/2013	0	0	0	0	26.953,16
2013	01/01/2012	31/12/2012	0	0	0	0	27.332,07
2012	01/01/2011	31/12/2011	0	0	0	0	29.549,87
2011	01/01/2010	31/12/2010	0,01	0	0	0	33.711,39
2010	01/01/2009	31/12/2009	0,01	0	0	0	39.419,25
2009	01/01/2008	31/12/2008	176.500,00	0	0	25.532,74	0
2008	01/01/2007	31/12/2007	237.000,00	0	0	12.765,18	0
2007	01/01/2006	31/12/2006	470.780,00	0	0	88.330,53	0
2006	01/01/2005	31/12/2005	308.294,00	0	0	65.481,04	0
2005	24/06/2003	31/12/2004	521.892,48	0	0	47.251,56	0

Οι συναλλαγές με την προσφεύγουσα έχουν εξοφληθεί στο μεγαλύτερο μέρος τους με επιταγές και καταθέσεις σε λογαριασμούς όψεως της «.....» όπως προκύπτει από την συνημμένη «κατάσταση Υπηρεσίας – πίνακα πληρωμών». Επειδή δεν υφίσταται ως προϋπόθεση από τις διατάξεις της παρ. 2γ ββ του άρθρου 55 του ν.4174/2013 όπως ίσχυε τον χρόνο διαπίστωσης και επιβολής των αρχικών ΑΕΠ με αρ.,,,, και/2013 (έως 31-12-2013) και της ΠΟΛ. 1249/ Αθήνα, 21/11/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα δημοσίων Εσόδων, η αντιστοίχιση κάθε συγκεκριμένου τιμολογίου με επιταγή, άλλωστε αυτό δεν θα ήταν δυνατόν σε επαναλαμβανόμενες συναλλαγές, αλλά ως προϋπόθεση υφίσταται η «εξόφληση της αξίας του μέσω πιστωτικού ιδρύματος ή αξιογράφων» πράγμα που οδηγεί στο συμπέρασμα ότι είναι δυνατόν από τις διατάξεις περισσότερα τιμολόγια να εξοφλούνται με μία επιταγή ή κατάθεση και το αντίστροφο. Αυτή είναι άλλωστε η συνήθης εμπορική πρακτική.

Η εξόφληση τιμολογίου ή η καταβολή έναντι απαίτησης θεωρείται σε περίπτωση παράδοσης επιταγών, ο χρόνος της παράδοσης της επιταγής και όχι ο χρόνος της είσπραξής της ο οποίος στις περισσότερες των περιπτώσεων διαφέρει (μεταχρονολογημένες).

Επιπλέον ως προς τις καταθέσεις που διενεργήθηκαν για λογαριασμό της προσφεύγουσας προς εξόφληση των συναλλαγών της «.....» με την κατάθεση στον τραπεζικό λογαριασμό της, στις οποίες δεν αναφέρεται στις σημειώσεις η προσφεύγουσα καταθέτρια ήτοι:

A/A	ΤΡΑΠΕΖΑ	ΗΜ/ΝΙΑ	ΠΟΣΟ
1		24-5-2004	4.450
2		22-3-2005	13.910
3		29-11-2005	21.926

4		27-9-2006	10.000
5		7-11-2006	16.200
6		30-8-2006	20.000
Συνολικό Ποσό:			86.486

Για το σύνολο των πληρωμών, προσκομίστηκαν φωτοτυπίες των αναγγελιών πρόσληψης των υπαλλήλων & που αναφέρονται ως διενεργούντες τις καταθέσεις, κατά συνέπεια δεχόμαστε ότι έγιναν για λογαριασμό της προσφεύγουσας. Άλλωστε προκύπτει και από τις υπόλοιπες καταθέσεις (στις οποίες αναφέρεται το όνομα της προσφεύγουσας στις παρατηρήσεις), ότι οι εν λόγω υπάλληλοι ήταν τα ίδια πρόσωπα που διενήργησαν το σύνολο των επικαλουμένων καταθέσεων.

Ως προς την Α.Ε.Π. Κ.Β.Σ./2014

Προϋπόθεση εφαρμογής της διάταξης της παρ. 2γ ββ του άρθρου 55 του ν.4174/2013 όπως ίσχυε τον χρόνο διαπίστωσης και επιβολής των αρχικών ΑΕΠ., βάσει της παραγράφου 32 του άρθρου 66 του ν.4174/2013 είναι η αξία της συναλλαγής να είναι μεγαλύτερη των 880,00€. Επειδή η διαπιστωθείσα παράβαση λήψης εικονικών στοιχείων ως προς το πρόσωπο του εκδότη για το τιμολόγιο Τ.Π.Υ/2006 αξίας 600,00€ στην συνέχεια της οποίας εκδόθηκε η με αρ./2014 ΑΕΠ Κ.Β.Σ. διαχειριστικής περιόδου 01/01/2006-31/12/2006 του προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ., πρέπει να απορριφθεί η προσφυγή ως προς την συναλλαγή αυτή διότι, δεν εμπίπτει (λόγω ύψους συναλλαγής) στην παράγραφο 32 του άρθρου 66 του ν.4174/2013 και δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστεί το ευνοϊκό καθεστώς της παρ. 2γ ββ του άρθρου 55 του ν.4174/2013 όπως ίσχυε τον χρόνο διαπίστωσης και επιβολής των αρχικών ΑΕΠ. Για την παράβαση αυτή ορθά επεβλήθη από την φορολογική αρχή πρόστιμο με τις διατάξεις της παρ. 8 του άρθρου 5 του ν.2523/97.

Ως προς τις Α.Ε.Π. Κ.Β.Σ.,,,..... &/.....

Από την κατάσταση των εκδοθέντων στοιχείων σε συνδυασμό με τις εξοφλήσεις με επιταγές, καταθέσεις σε λογαριασμό και με μετρητά προκύπτει ότι αξία 39.743,48€ εκ των εκδοθέντων στοιχείων στην διαχειριστική περίοδο 1-1/31-12-2004 εξοφλήθηκε με μετρητά. Επειδή, έως τις όπου ο λογαριασμός της προμηθεύτριας «.....» μηδενίζεται, που όμως αποτελούσαν προκαταβολή (χρεωστικό υπόλοιπο προμηθευτή), είχαν δοθεί σε μετρητά 12.937,48€ και επειδή κατά κανόνα εξοφλείται το πρώτο μετά την προκαταβολή τιμολόγιο, προκύπτει ότι δεν εξοφλήθηκαν στο σύνολό τους με τον οριζόμενο από τις διατάξεις της παρ. 2γ ββ του άρθρου 55 του ν.4174/2013 όπως ίσχυε έως 31-12-2013 τρόπο, τα αντίστοιχα του ύψους των προκαταβολών επόμενα τιμολόγια Τ.Π.Υ./2004 αξίας 17608,00€, Τ.Π.Υ./2004 αξίας 26412,00€, Τ.Π.Υ./2004 αξίας 35216,00€ και Τ.Π.Υ./2004 αξίας 22010,00€, των οποίων η έκδοση συμψήφισε την εκάστοτε καταβολή με μετρητά και κατά συνέπεια για τις συναλλαγές αυτές δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας. Περαιτέρω επειδή για το διάστημα από 16-6-2004 έως τις 18-1-2005 όπου ο λογαριασμός της προμηθεύτριας «.....» μηδενίζεται, είχαν δοθεί σε μετρητά 26806,00€ στις και, που όμως αποτελούσαν προκαταβολή (χρεωστικό υπόλοιπο

προμηθευτή), προκύπτει ότι δεν εξοφλήθηκε στο σύνολό του με τον οριζόμενο από τις διατάξεις της παρ. 2γ ββ του άρθρου 55 του ν.4174/2013 όπως ίσχυε έως 31-12-2013 τρόπο το αμέσως επόμενο των προκαταβολών τιμολόγιο Τ.Π.Υ...../2004 αξίας 178.172,00€, του οποίου η έκδοση συμψήφισε τις πληρωμές με μετρητά, και κατά συνέπεια για τις συναλλαγές αυτές δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας.

Από την κατάσταση των εκδοθέντων στοιχείων σε συνδυασμό με τις εξοφλήσεις με επιταγές, καταθέσεις σε λογαριασμό και με μετρητά προκύπτει ότι αξία 1248,00€ εκ των εκδοθέντων στοιχείων στην διαχειριστική περίοδο 1-1/31-12-2005 εξοφλήθηκε με μετρητά. Επειδή, έως τις όπου ο λογαριασμός της προμηθεύτριας «.....» μηδενίζεται, είχαν δοθεί σε μετρητά 1248,00€ και επειδή κατά κανόνα εξοφλείται η παλαιότερη οφειλή (τιμολόγιο), κατά συνέπεια για το τιμολόγιο Τ.Π.Υ./2005 αξίας 1248,00€, προκύπτει ότι δεν εξοφλήθηκε με τον οριζόμενο από τις διατάξεις της παρ. 2γ ββ του άρθρου 55 του ν.4174/2013 όπως ίσχυε έως 31-12-2013 τρόπο και κατά συνέπεια για τις συναλλαγές αυτές δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας.

Από την κατάσταση των εκδοθέντων στοιχείων σε συνδυασμό με τις εξοφλήσεις με επιταγές, καταθέσεις σε λογαριασμό και με μετρητά προκύπτει ότι αξία 2295,61€ εκ των εκδοθέντων στοιχείων στην διαχειριστική περίοδο 1-1/31-12-2007 εξοφλήθηκε με μετρητά . Επειδή, έως τις όπου ο λογαριασμός της προμηθεύτριας «.....» μηδενίζεται είχαν δοθεί σε μετρητά 645,14€ και επειδή κατά κανόνα εξοφλείται η παλαιότερη οφειλή (τιμολόγιο), κατά συνέπεια για το τιμολόγιο Τ.Π.Υ./2007 αξίας 42000,00€, προκύπτει ότι δεν εξοφλήθηκε στο σύνολό του με τον οριζόμενο από τις διατάξεις της παρ. 2γ ββ του άρθρου 55 του ν.4174/2013 όπως ίσχυε έως 31-12-2013 τρόπο και κατά συνέπεια για τις συναλλαγές αυτές δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας. Περαιτέρω επειδή, από την 16-3-2007 έως τις 3-5-2007 όπου ο λογαριασμός της προμηθεύτριας «.....» μηδενίζεται είχαν δοθεί σε μετρητά 1511,80€ και επειδή κατά κανόνα εξοφλείται η παλαιότερη οφειλή (τιμολόγιο), κατά συνέπεια για το τιμολόγιο Τ.Π.Υ./2007 αξίας 44000,00€, προκύπτει ότι δεν εξοφλήθηκε στο σύνολό του με τον οριζόμενο από τις διατάξεις της παρ. 2γ ββ του άρθρου 55 του ν.4174/2013 όπως ίσχυε έως 31-12-2013 τρόπο και κατά συνέπεια για τις συναλλαγές αυτές δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας. Ακόμα επειδή, από την 14-11-2007 έως τις 21-1-2008 όπου ο λογαριασμός της προμηθεύτριας «.....» μηδενίζεται είχαν δοθεί σε μετρητά 138,67€ και επειδή κατά κανόνα εξοφλείται η παλαιότερη οφειλή (τιμολόγιο), κατά συνέπεια για το τιμολόγιο Τ.Π.Υ./2007 αξίας 21500,00€, προκύπτει ότι δεν εξοφλήθηκε στο σύνολό του με τον οριζόμενο από τις διατάξεις της παρ. 2γ ββ του άρθρου 55 του ν.4174/2013 όπως ίσχυε έως 31-12-2013 τρόπο και κατά συνέπεια για τις συναλλαγές αυτές δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας.

Από την κατάσταση των εκδοθέντων στοιχείων σε συνδυασμό με τις εξοφλήσεις με επιταγές, καταθέσεις σε λογαριασμό και με μετρητά προκύπτει ότι αξία 995,65€ εκ των εκδοθέντων στοιχείων στην διαχειριστική περίοδο 1-1/31-12-2008 εξοφλήθηκε με μετρητά. Επειδή, έως τις όπου ο λογαριασμός της προμηθεύτριας «.....» μηδενίζεται, είχαν δοθεί σε μετρητά 600,00€ και επειδή κατά κανόνα εξοφλείται η παλαιότερη οφειλή (τιμολόγιο), κατά συνέπεια για το τιμολόγιο Τ.Π.Υ./2008 αξίας 30000,00€, προκύπτει ότι δεν εξοφλήθηκε στο σύνολό του με τον οριζόμενο από τις διατάξεις της παρ. 2γ ββ του άρθρου 55 του ν.4174/2013 όπως ίσχυε έως 31-12-2013 τρόπο και κατά συνέπεια για τις συναλλαγές αυτές δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας. Περαιτέρω επειδή, από την 23-9-2008 έως τις 31-12-

2012 όπου ο λογαριασμός της προμηθεύτριας «.....» είχαν δοθεί σε μετρητά 395,65€ και επειδή παρέμενε ανεξόφλητο υπόλοιπο 6104,35€ και επειδή κατά κανόνα εξοφλείται η παλαιότερη οφειλή (τιμολόγιο), κατά συνέπεια για το τιμολόγιο Τ.Π.Υ./2008 αξίας 15.500,00€, προκύπτει ότι δεν εξοφλήθηκε στο σύνολό του με τον οριζόμενο από τις διατάξεις της παρ. 2γ ββ του άρθρου 55 του ν.4174/2013 όπως ίσχυε έως 31-12-2013 τρόπο και κατά συνέπεια για τις συναλλαγές αυτές δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας.

Κατά συνέπεια ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας ότι τελούσε σε καλή πίστη κατά την λήψη και εξόφληση των τιμολογίων όπως ορίζεται στην παρ. 2γ ββ του άρθρου 55 του ν.4174/2013 όπως ίσχυε τον χρόνο διαπίστωσης και επιβολής των αρχικών ΑΕΠ με αρ.,,, και/2013 (έως 31-12-2013) προκύπτει εν μέρει βάσιμος και αποδεκτός όσον αφορά το σύνολο των καταλογισθέντων ως «εικονικών ως προς το πρόσωπο του εκδότη» ληφθέντων στοιχείων της εταιρείας «.....», πλην των παραπάνω περιγραφόμενων Τ.Π.Υ./2004 αξίας 17608,00€, Τ.Π.Υ./2004 αξίας 26412,00€, Τ.Π.Υ./2004 αξίας 35216,00€ και Τ.Π.Υ./2004 αξίας 22010,00€, Τ.Π.Υ./2004 αξίας 178.172,00€, Τ.Π.Υ./2005 αξίας 1248,00€, Τ.Π.Υ./2007 αξίας 42000,00€, Τ.Π.Υ./2007 αξίας 44000,00€, Τ.Π.Υ./2007 αξίας 21500,00€, Τ.Π.Υ./2008 αξίας 30000,00€ & Τ.Π.Υ./2008 αξίας 15.500,00€. Για τις συναλλαγές αυτές δεν είναι δυνατόν να γίνει δεκτός ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας.

Πλέον των ανωτέρω, προκύπτει ότι ο νόμιμος εκπρόσωπος της εκδότριας εταιρείας ήταν βάσει του με αρ./2003 καταστατικού του συμβολαιογράφου που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 6601/1-7-2003 τεύχος ΑΕ & ΕΠΕ, ο διορισμένος από την ιδρύτρια και μοναδική εταίρο που εδρεύει στην οδός

Ονοματεπώνυμο / Επωνυμία	Ημ/νία Έναρξης	Ημ/νία Λήξης	Κατηγορία	Είδος	Δ.Ο.Υ.
.....	24/06/2003		2 ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑΤΙΚΗ	1 ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΗΣ	

Η εταιρεία «.....» τροποποιήθηκε βάσει της με αρ./2011 τροποποίησης καταστατικού του συμβολαιογράφου που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ/2012 τεύχος ΑΕ & ΕΠΕ, σύμφωνα με το οποίο ο απέκτησε στην ονομαστική τους αξία με αγορά το σύνολο των εταιρικών μεριδίων της.

Από τα παραπάνω επιπλέον προκύπτει ότι για όλες τις φορολογικές υποχρεώσεις της εταιρείας «.....» για τις υπό κρίση διαχειριστικές περιόδους ευθύνεται βάσει των άρθρων 115 του ν.2238/94 και 20 του ν.2523/97 καθώς και της ΠΟΛ 1103/2004 ακέραια ο

Επειδή δεν προκύπτει καμία σχέση μεταξύ του ιατρού και της προσφεύγουσας, δεν μετέχει στο μετοχικό κεφάλαιο ή στο Δ.Σ. αυτής, και κατά συνέπεια δεν δύναται να αποδοθεί στην προσφεύγουσα ότι δια μέσου του τελούσε σε γνώση της αποδιδόμενης από την φορολογική αρχή «εικονικότητας» ως προς το πρόσωπο του εκδότη των συναλλαγών, ενώ η επιχείρηση «.....»,

η οποία πρέπει να σημειωθεί είναι κεφαλαιουχικής μορφής επιχείρηση δηλαδή κατά βάση απρόσωπης μορφής , εκπροσωπείτο νόμιμα από τον καρδιοχειρουργό και εκτελούντο τις ιατρικές πράξεις Επομένως, ο ισχυρισμός της προσφεύγουσας περί «καλής πίστης» ότι δηλαδή οι συναλλαγές της προσφεύγουσας με την «.....» διά του εκπροσώπου της ήταν με νόμιμα εκπροσωπούμενου νομικό πρόσωπο και όχι με τρίτη – άγνωστη επιχείρηση, καθώς και ότι δεν θα ήταν σε θέση να γνωρίζει περισσότερα στοιχεία για την εν λόγω αντισυμβαλλόμενη είναι βάσιμος και αποδεκτός.

Επειδή επιπροσθέτως, και χωρίς να είναι απαιτούμενο, εφόσον στα στοιχεία εξειδικεύεται το είδος της παροχής ως ορίζεται από τις διατάξεις των άρθρων 12 και 13 του Κ.Β.Σ., μεταξύ της προσφεύγουσας και της εταιρείας «.....», στο οποίο η εταιρεία εκπροσωπείτο από τον , υπεγράφη το από 01-10-2005 ιδιωτικό συμφωνητικό, το οποίο δύναται να ληφθεί υπόψη για τις συναλλαγές από 1-10-2005 και μετά, (με αρ. κατάθεσης/2006 Δ.Ο.Υ.), σύμφωνα με το οποίο ο , με την ιδιότητά του καρδιοχειρουργός, ως εκπρόσωπος της εταιρείας, ανέλαβε αυτοπροσώπως και με τους συνεργάτες του την διενέργεια καρδιοχειρουργικών επεμβάσεων.

Επειδή η φορολογική αρχή ΔΕΝ αμφισβητεί το πραγματικό και το ύψος των συναλλαγών των επίμαχων στοιχείων.

Επειδή οι υπόλοιποι λόγοι της προσφυγής δεν γίνονται δεκτοί σύμφωνα με τα αναφερόμενα στην οικεία έκθεση ελέγχου της φορολογικής αρχής.

Επειδή ο μη καταλογισμός παραβάσεων από την διοίκηση για εικονικά φορολογικά στοιχεία ως προς το πρόσωπο του εκδότη σε «καλόπιστο λήπτη», είναι δυνατός μόνον εφόσον κάτι τέτοιο προβλέπεται ρητά από τις ισχύουσες διατάξεις, όπως εν προκειμένω με τις διατάξεις της παρ. 2γ ββ του άρθρου 55 του ν.4174/2013 όπως ίσχυε τον χρόνο διαπίστωσης και επιβολής των αρχικών ΑΕΠ με αρ.,,, και/2013 (έως 31-12-2013) και της ΠΟΛ. 1249/ Αθήνα, 21/11/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα δημοσίων Εσόδων, ενώ εφόσον δεν πληρούνται πλήρως οι προϋποθέσεις που ορίζει ο νόμος, ακόμα και σε περίπτωση διαπίστωσης από άλλα πραγματικά περιστατικά «της καλοπιστίας του λήπτη», δεν έγκειται στην διακριτική ευχέρεια της διοίκησης ο καταλογισμός ή μη παραβάσεων (βλ σχετικά διατάξεις άρθρου 5 ν.2523/97 και άρθρου 55 ν.4174/2013). Κατά συνέπεια, για όσες περιπτώσεις, όπως παραπάνω αναλύθηκε που δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις (ολικής εξόφλησης) της παρ. 2γ ββ του άρθρου 55 του ν.4174/2013 όπως ίσχυε, δεν τυγχάνουν εφαρμογής οι ευεργετικές διατάξεις και δεν είναι δυνατή η διαγραφή των επιβληθέντων προστίμων από την διοίκηση και την Υπηρεσία μας.

Κατά συνέπεια των ανωτέρω,

Α π ο φ α σ ί ζ ο υ μ ε

Να γίνει εν μέρει δεκτή η με αρ. πρωτ./2014 ενδικοφανής προσφυγή, δηλαδή: α) Να γίνει δεκτή η ενδικοφανής προσφυγή και να μην επιβληθούν πρόστιμα στην προσφεύγουσα για τις συναλλαγές με τα τιμολόγια/2004 αξίας 22010,00€,/2004 αξίας 22010,00€,/2004 αξίας 9575,48€, Τ.Π.Υ...../2004 αξίας 168679,00€,/2005 αξίας 113460,00€,/2005 αξίας 75640,00€,/2005 αξίας 109946,00€,/2006 αξίας 102000,00€,/2006 αξίας 45000,00€,/2006 αξίας 156200,00€,/2006 αξίας 125000,00€,

...../2007 αξίας 15000,00€,/2007 αξίας 49000,00€,/2007 αξίας 23500,00€,/2007 αξίας 33000,00€,/2008 αξίας 39500,00€,/2008 αξίας 28500,00€,/2008 αξίας 25000,00€,/2008 αξίας 18000,00€ και συνεπεία αυτού να τροποποιηθούν οι υπ' αριθ.,,, &/2014 Αποφάσεις Επιβολής Προστίμου του Προϊσταμένου της Δ.Ο.Υ. με διαγραφή των προστίμων για λήψη εικονικών φορολογικών στοιχείων ως προς το πρόσωπο του εκδότη με καλόπιστο λήπτη σύμφωνα με τις διατάξεις της παρ. 2γ ββ του άρθρου 55 του ν.4174/2013 όπως ίσχυε τον χρόνο διαπίστωσης και επιβολής των αρχικών ΑΕΠ με αρ. (χρήσης 2004), (χρήσης 2005), (χρήσης 2006), (χρήσης 2007), και (χρήσης 2008)/ 04-11-2013 (έως 31-12-2013) και της ΠΟΛ. 1249/ Αθήνα, 21/11/2013 Απόφασης του Γενικού Γραμματέα δημοσίων Εσόδων. β) Να απορριφθεί η ενδικοφανής προσφυγή ως προς τις συναλλαγές με τα τιμολόγια Τ.Π.Υ./2004 αξίας 17608,00€, Τ.Π.Υ./2004 αξίας 26412,00€, Τ.Π.Υ./2004 αξίας 35216,00€ και Τ.Π.Υ./2004 αξίας 22010,00€, Τ.Π.Υ./2004 αξίας 178.172,00€, Τ.Π.Υ./2005 αξίας 1248,00€, Τ.Π.Υ./2007 αξίας 42000,00€, Τ.Π.Υ./2007 αξίας 44000,00€, Τ.Π.Υ./2007 αξίας 21500,00€, Τ.Π.Υ./2008 αξίας 30000,00€ & Τ.Π.Υ./2008 αξίας 15.500,00€ καθώς δεν πληρούνται οι προϋποθέσεις πλήρους εξόφλησης που ορίζουν οι παραπάνω διατάξεις. Για τις παραβάσεις αυτές επικυρώνονται τα επιβληθέντα πρόστιμα με τις Α.Ε.Π.,, &/2014 όπως προσδιορίστηκαν με τις διατάξεις του άρθρου 55 του ν.4174/13. γ) Να απορριφθεί η ενδικοφανής προσφυγή ως τις συναλλαγές με το τιμολόγιο Τ.Π.Υ./2006 αξίας 600,00€ διότι δεν εμπίπτει (λόγω ύψους συναλλαγής) στην παράγραφο 32 του άρθρου 66 του ν.4174/2013 και δεν είναι δυνατόν να εφαρμοστεί το ευνοϊκό καθεστώς της παρ. 2γ ββ του άρθρου 55 του ν.4174/2013 όπως ίσχυε τον χρόνο διαπίστωσης και επιβολής των αρχικών ΑΕΠ. Το επιβληθέν πρόστιμο με την Α.Ε.Π. Κ.Β.Σ./2014 επικυρώνεται.

Οριστική φορολογική υποχρέωση του υπόχρεου - καταλογιζόμενο ποσό με βάση την παρούσα απόφαση:

Για την διαχειριστική περίοδο 1-1/31-12-2004, πρόστιμο: 279418,00€ X 25% = 69.854,50€

Για την διαχειριστική περίοδο 1-1/31-12-2005, πρόστιμο: 1248,00€ X 25% = 312,00€

Για την διαχειριστική περίοδο 1-1/31-12-2006, πρόστιμο: 1200,00€

Για την διαχειριστική περίοδο 1-1/31-12-2007, πρόστιμο : 107500,00€ X 25% = 26875,00€

Για την διαχειριστική περίοδο 1-1/31-12-2008, πρόστιμο : 45500,00€ X 25% = 11375,00€

Συνημμένη «κατάσταση υπηρεσίας πίνακας πληρωμών» σελ 5.

Εντελλόμεθα όπως αρμόδιο όργανο κοινοποιήσει με τη νόμιμη διαδικασία την παρούσα απόφαση στον υπόχρεο.

Ο ΠΡΟΪΣΤΑΜΕΝΟΣ ΤΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗΣ
ΕΠΙΛΥΣΗΣ ΔΙΑΦΟΡΩΝ α.α.

Σ η μ ε ί ω σ η : Κατά της απόφασης αυτής επιτρέπεται η άσκηση προσφυγής ενώπιον των αρμόδιων Διοικητικών Δικαστηρίων εντός τριάντα (30) ημερών από την κοινοποίησή της με υποχρέωση, επί ποινή απαραδέκτου άσκησης της προσφυγής, επίδοσης επικυρωμένου αντιγράφου αυτής στην Υπηρεσία μας εντός είκοσι (20) ημερών από τη λήξη της προθεσμίας για την άσκησή της (άρθ. 126 ν. 2717/99).